

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6300/2022
15.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић, Драгане Миросављевић, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сомбору Гж 72/22 од 17.02.2022. године, на седници одржаној 15.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца, изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сомбору Гж 72/22 од 17.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сомбору Гж 72/22 од 17.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 732/20 од 30.09.2021. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене личне инвалиднине за период од 01.11.2017. године до 31.12.2019. године исплати износ од 1.228,86 динара, као и законску затезну камату на износ од 275,58 динара од 01.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу да се обавеже тужена да му исплати законску затезну камату на износ преко досуђених 275,58 динара до тражених 1.228,86 динара почев од 01.12.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име разлике између припадајуће и исплаћене накнаде за незапосленост за период од 01.11.2017. године до 31.12.2019. године исплати износ од 10.177,81 динар, као и законску затезну камату на износ од 1.908,23 динара од 01.12.2020. године до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу да се обавеже тужена да му исплати законску затезну камату на износ преко досуђених 1.908,23 динара до тражених 10.177,81 динар почев од 01.12.2020. године до исплате. Ставом петим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу исплати на име трошкова парничног

поступка износ од 52.487,88 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 72/22 од 17.02.2022. године, жалба тужиоца је одбијена, а жалба тужене делимично усвојена и делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу за обрачунату законску затезну камату због кашњења у исплати личне инвалиднине за 2018. и 2019. годину у износу од 953,28 динара, као и за обрачунату законску затезну камату због кашњења у исплати накнаде за незапосленост за 2018. и 2019. годину у износу од 8.269,57 динара, док је у непреиначеном делу одлуке о главној ствари и трошковима поступка првостепена пресуда потврђена. Одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу првом изреке правноснажне пресуде, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка, с предлогом да се о истој одлучује као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаним правноснажним решењем потврђено је првостепено решење о трошковима поступка којим је тужена обавезана да тужиоцу плати износ од 52.487,88 динара са законском затезном каматом почев од извршности одлуке до исплате. О овом праву тужиоца другостепени суд је одлучио применом одговарајућих одредби процесног права које се сходно примењују приликом доношења одлуке о трошковима поступка, с обзиром на успех тужиоца у спору, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 28. ЗПП, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна је само вредност предмета спора главног тужбеног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка.

Будући да трошкови поступка не чине главни захтев, већ представљају споредно потраживање, ревизија није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП, одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**